

מסכת עדיות

פרק א

א. שְׁמַאי אומר, כָּל הַנָּשִׁים דִּין שְׁעָתָן. וְהֵלֵל אומר, מִפְּקִידָה לִפְקִידָה, אֶפְלוּ לְיָמִים הָרַבָּה. וְחִכָּמִים אומרים, לֹא כְדַבְּרִי זֶה וְלֹא כְדַבְּרִי זֶה, אֲלֵא מֵעַתָּה לְעַתָּה מִמַּעֲטָה עַל יַד מִפְּקִידָה לִפְקִידָה, וּמִפְּקִידָה לִפְקִידָה מִמַּעֲטָה עַל יַד מֵעַתָּה לְעַתָּה. כָּל אִשָּׁה שֶׁיָּשָׁה לָהּ וָסֵת, דִּינָהּ שְׁעָתָהּ. הַמְשַׁמְשֵׁת בְּעֵדִים, הִיא זֹאת כְּפִקְדָּה, מִמַּעֲטָה עַל יַד מֵעַתָּה לְעַתָּה וְעַל יַד מִפְּקִידָה לִפְקִידָה:

ב. שְׁמַאי אומר, מִקֵּב לְחֻלָּה. וְהֵלֵל אומר, מִקְבִּים. וְחִכָּמִים אומרים, לֹא כְדַבְּרִי זֶה וְלֹא כְדַבְּרִי זֶה, אֲלֵא קֵב וּמִחֲצָה חֲתִיבִים בְּחֻלָּה. וּמִשְׁהַגְדִּילוּ הַמִּדּוֹת אָמְרוּ, חֲמִשָּׁה רְבָעִים חֲתִיבִין. רַבִּי יוֹסִי אומר, חֲמִשָּׁה, פְּטוּרִין. חֲמִשָּׁה וְעוֹד, חֲתִיבִין:

ג. הֵלֵל אומר, מִלֵּא הֵינּוּ מִים שְׂאוּבִין פּוֹסְלִין אֶת הַמִּקְוָה, אֲלֵא שְׂאָדָם חֲתִיב לומר בְּלִשׁוֹן רַבּוֹ. וְשְׁמַאי אומר, תִּשְׁעָה קַבִּין. וְחִכָּמִים אומרים, לֹא כְדַבְּרִי זֶה וְלֹא כְדַבְּרִי זֶה, אֲלֵא עַד שֶׁבָּאוּ שְׁנֵי גֵרְדִּיִּים

מִשְׁעַר הָאֲשָׁפוֹת שְׁבִירוֹשְׁלִים וְהַעֲיָדוֹ מִשׁוּם שְׁמִיעָה וְאַבְטָלִיוֹן,
שְׁלֶשֶׁת לִגְיוֹן מִים שְׁאוּבִין פּוֹסְלִין אֶת הַמִּקְוָה, וְקִיְמוֹ חֲכָמִים אֶת
דְּבָרֵיהֶם:

ד. וְלָמָּה מִזְכִּירִין אֶת דְּבָרֵי שְׁמַאי וְהֵלֵל לְבִטְלָה, לְלַמֵּד לְדוֹרוֹת
הַבָּאִים שֶׁלֹּא יִהְיֶה אָדָם עוֹמֵד עַל דְּבָרָיו, שֶׁהָרִי אָבוֹת הָעוֹלָם לֹא
עָמְדוּ עַל דְּבָרֵיהֶם:

ה. וְלָמָּה מִזְכִּירִין דְּבָרֵי הֵיחָדִיד בֵּין הַמְּרַבִּין, הוֹאִיל וְאִין הִלְכָה אֵלֶּיךָ
כְּדִבְרֵי הַמְּרַבִּין. שְׁאֵם יִרְאֶה בֵּית דִּין אֶת דְּבָרֵי הֵיחָדִיד וְיִסְמֹךְ עָלָיו,
שֶׁאִין בֵּית דִּין יָכוֹל לְבַטֵּל דְּבָרֵי בֵּית דִּין חֲבֵרוֹ עַד שִׁיְהִיָּה גְדוֹל מִמֶּנּוּ
בְּחֻקָּהּ וּבִמְנִין. הִיא גְדוֹל מִמֶּנּוּ בְּחֻקָּהּ אֲבָל לֹא בִּמְנִין, בִּמְנִין אֲבָל
לֹא בְּחֻקָּהּ, אֵינּוּ יָכוֹל לְבַטֵּל דְּבָרָיו, עַד שִׁיְהִיָּה גְדוֹל מִמֶּנּוּ בְּחֻקָּהּ
וּבִמְנִין:

ו. אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, אִם כֵּן לָמָּה מִזְכִּירִין דְּבָרֵי הֵיחָדִיד בֵּין הַמְּרַבִּין
לְבִטְלָה. שְׁאֵם יֹאמַר הָאָדָם כֹּךְ אֲנִי מְקַבֵּל, יֹאמַר לוֹ, כְּדִבְרֵי אִישׁ
פְּלוֹנִי שְׁמִיעָתָ:

ז. בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, רַבֵּעַ עֲצָמוֹת מִן הָעֲצָמִים, בֵּין מִשְׁנָיִם בֵּין
מִשְׁלֹשָׁה. וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים, רַבֵּעַ עֲצָמוֹת מִן הַגְּוִיָּה, יֵרַב הַבְּנִין אוֹ
יֵרַב הַמְּנִין. שְׁמַאי אוֹמַר, אֲפֹלוּ מַעֲצָם אֶחָד:

ח. בְּרִשְׁיָנִי תְרוּמָה, בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, שׁוֹרִין וְשָׁפִין בְּטֹהֶרָה, וּמֵאֲכִילִין בְּטֹמְאָה. בֵּית הֵלֵל אוֹמְרִים, שׁוֹרִין בְּטֹהֶרָה, וְשָׁפִין וּמֵאֲכִילִין בְּטֹמְאָה. שְׁמַאי אוֹמֵר, יֵאָכְלוּ צָרִיד. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, כָּל מַעֲשֵׂיהֶם בְּטֹמְאָה:

ט. הַפּוֹרֵט סֵלַע מִמַּעוֹת מַעֲשִׂיר שְׁנִי, בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, בְּכָל הַסֵּלַע מַעוֹת, וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים, בְּשֶׁקֶל כֶּסֶף וּבְשֶׁקֶל מַעוֹת. רַבִּי יֵמַאִיר אוֹמֵר, אֵין מַחֲלִילִין כֶּסֶף וּפְרוֹת עַל הַכֶּסֶף. וְחַכָּמִים מַתִּירִין:

י. הַפּוֹרֵט סֵלַע שֶׁל מַעֲשִׂיר שְׁנִי בִירוּשָׁלַיִם, בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, בְּכָל הַסֵּלַע מַעוֹת, וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים, בְּשֶׁקֶל כֶּסֶף וּבְשֶׁקֶל מַעוֹת. הַדְּנִים לִפְנֵי חַכָּמִים אוֹמְרִים, בְּשִׁלְשָׁה דִּנָּרִים כֶּסֶף וּבְדִנָּר מַעוֹת. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, בְּשִׁלְשָׁה דִּנָּרִים כֶּסֶף וּבִרְבִּיעִית כֶּסֶף בִּרְבִּיעִית מַעוֹת. וְרַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר, אַרְבָּעָה אֶסְפְּרִי כֶסֶף. שְׁמַאי אוֹמֵר, יִנִּיחָהּ בַחֲנוּת וְיֵאָכֵל בְּנִגְדָה:

יא. כֶּסֶף שֶׁל כֹּלָה שֶׁנִּטְלוּ חֲפוּיָיו, בֵּית שְׁמַאי מְטַמְּאִין, וּבֵית הֵלֵל מְטַהֲרִין. שְׁמַאי אוֹמֵר, אֵף מִלְּבֹן שֶׁל כֶּסֶף טָמֵא. כֶּסֶף שֶׁקָּבְעוּ בְּעֶרְבָה, בֵּית שְׁמַאי מְטַמְּאִין, וּבֵית הֵלֵל מְטַהֲרִין. שְׁמַאי אוֹמֵר, אֵף הָעֵשׂוֹי בָּהּ:

יב. אלו דברים שחזרו בית הלל להורות כדברי בית שמאי. האשה שבאה ממדינת הים ואמרה מת בעלי, תנשא. מת בעלי, תתיבם. ובית הלל אומרים, לא שמענו אלא בבאה מן הקציר בלבד. אמרו להם בית שמאי, אחת הבאה מן הקציר ואחת הבאה מן הייתים ואחת הבאה ממדינת הים, לא דברו בקציר אלא בהנה. חזרו בית הלל להורות כבית שמאי. בית שמאי אומרים, תנשא ותטל כתבתה. ובית הלל אומרים, תנשא ולא תטל כתבתה. אמרו להם בית שמאי, התרתם את הערוה החמורה, לא תתירו את הממון הקל. אמרו להם בית הלל, מצינו שאין האחים נכנסין לנחלה על פיה. אמרו להם בית שמאי, והלא מספר כתבתה נלמד, שהוא כותב לה, שאם תנשאי לאחר, תטלי מה שכתוב לך. חזרו בית הלל להורות כדברי בית שמאי:

יג. מי שחציו עבד וסחציו בן חורין, עובד את רבו יום אחד ואת עצמו יום אחד, דברי בית הלל. אמרו להם בית שמאי, תקנתם את רבו, ואת עצמו לא תקנתם. לשא שפחה, אינו יכול. בת חורין, אינו יכול. לבטל, והלא לא נברא העולם אלא לפריה ורבייה, שנאמר (ישעיה מה), לא תהו בראה לשבת יצרה. אלא, מפני תקון העולם, כופין את רבו ועושה אותו בן חורין וכותב שטר על סחציו דמיו. חזרו בית הלל להורות כבית שמאי:

יד. כָּלִי תָרַס מִצִּיל עַל הַכֹּל, כְּדַבְּרֵי בֵּית הַלֵּל. וּבֵית שְׁמַאי
אוֹמְרִים, אֵינוֹ מִצִּיל אֶלָּא עַל הָאֲכָלִין וְעַל הַמִּשְׁקִין וְעַל כָּלִי תָרַס.
אָמְרוּ לָהֶם בֵּית הַלֵּל, מִפְּנֵי מָה. אָמְרוּ לָהֶם בֵּית שְׁמַאי, מִפְּנֵי שֶׁהוּא
טָמֵא עַל גֵּב עִם הָאֶרֶץ, וְאֵין כָּלִי טָמֵא חוּצָן. אָמְרוּ לָהֶם בֵּית הַלֵּל,
וְהֵלֵא טַהֲרָתָם אֲכָלִים וּמִשְׁקִין שְׁבִתוֹכוֹ. אָמְרוּ לָהֶם בֵּית שְׁמַאי,
כְּשֶׁטַּהֲרָנוּ אֲכָלִים וּמִשְׁקִין שְׁבִתוֹכוֹ, לְעֶצְמוֹ טַהֲרָנוּ. אָבֵל כְּשֶׁטַּהֲרָתָ
אֶת הַכָּלִי, טַהֲרָתָ לָהּ וְלוֹ. תִּזְרוּ בֵּית הַלֵּל לְהוֹרוֹת כְּדַבְּרֵי בֵּית שְׁמַאי: